

वने ऽपि सिंहा मृगमांसभुक्ता बुभुक्षिता नैव तृणां चरन्ति ।

एवं कुलीना व्यसनाभिभूता न नीतिमार्गं परित्यज्यन्ति ॥ २७१८ ॥

Löwen, die sich von Wildpret nähren, weiden, wenn sie der Hunger plagt, selbst im Walde kein Gras ab: so verlassen Männer aus edlem Geschlecht, wenn sie das Unglück heimsucht, nimmer den Pfad des rechten Benehmens.

वने प्रज्वलितो वह्निर्दहन्मूलानि रक्षति ।

समूलान्मूलनं कुर्याद्वार्यो मृदुशीतलः ॥ २७१९ ॥

Ein im Walde angezündetes Feuer verschont, wenn es den Wald versengt, die Wurzeln; eine Fluth von weichem, kühlem Wasser zerstört den Wald mitsammt den Wurzeln.

वने रणे शत्रुजलाग्निमध्ये महार्णवे पर्वतमस्तके वा ।

सुप्तं प्रमत्तं विषमस्थितं वा रक्षन्ति पुण्यानि पुराकृतानि ॥ २७२० ॥

Zuvor vollbrachte gute Werke schützen uns im Walde, in der Schlacht, unter Feinden, im Wasser, im Feuer, auf dem Meere und auf Bergesspitzen, wir mögen schlafen, sorglos sein oder auf rauen Pfaden uns befinden.

वनेषु दोषाः s. Spruch 2717.

वयं येभ्यो जाताश्चिरतरगता एव खलु ते समं यैः संवृद्धाः स्मरणपद्वीं ते ऽपि गमिताः ।

इदानीमेते स्मः प्रतिदिवसमासन्नपतनाद्गतास्तुल्यावस्थां सिकतिलनदीतीरतरुभिः ॥ २७२१ ॥

Die uns erzeugten, sind ja schon lange dahingegangen; mit denen wir zusammen aufwuchsen, die sind gleichfalls der Erinnerung anheimgefallen; wir hier befinden uns jetzt, da der Sturz uns jeden Tag bevorsteht, in gleicher Lage mit Bäumen, die an sandigem Flussufer stehen.

वयमिह परितुष्टा वल्कलैस्त्वं डुकूलैः सम इह परितोषो निर्विशेषो विशेषः ।

स तु भवतु दरिद्रो यस्य तृक्षा विशाला मनसि च परितुष्टे को ऽर्थवान्को दरिद्रः ॥ २७२२ ॥

2718) PAÑKAT. IV, 73. b. चरन्ति BENFEY'S
Verbesserung für वरन्ति.

2719) PAÑKAT. III, 233. c. समूलो° BEN-
FEY'S Verbesserung für स मूलो°.

2720) BHARTR. 2, 95 BOHL. 54 HAEB. 95 lith.
Ausg. I. 97 lith. Ausg. II. 99 GALAN. VIKRA-
MAK. 42. b. संकोटे st. मस्तके. d. रक्षन्तु Vi-
KRAMAK.

2721) BHARTR. 3, 49 BOHL. 46 HAEB. 37 lith.
Ausg. I. und II. 45 GALAN. ÇĀRÑG. PADDH.
a. चिरपरिगता. b. समा येषां वृद्धाः, समं ये ते

वृद्धाः, संवृद्धाः, स्मृतिविषयतां st. स्मरणपद-
वीं, गतास्तु st. गमिताः. c. एतैः; स्म und
स्मत् st. स्मः, आपन्न st. आसन्न, पतना st. प-
तनाद्. d. गता und गताः st. गतास्, तुल्या-
वस्था (bei vorangehendem गता), सिकति-
निनदी°, समनदी° (?).

2722) BHARTR. 3, 54 BOHL. HAEB. 45 lith.
Ausg. I. 50 lith. Ausg. II und GALAN. ÇĀRÑG.
PADDH. Schol. zu DAÇAR. S. 143. a. वयमपि,
च लक्ष्म्या st. डुकूलैः. b. निर्विशेषो विशेषः.
c. हि भवति und तु भवति st. तु भवतु.